

Երևան, 21 Յունի, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈՔՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմասփութիւն Հօր Յիսուս, փուր ինձ իմասփութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՍՈՐՎԵՑՈՒԻՐ ԻՆՇԻ ԿԱՆՈՆՆԵՐԻ ՊԱՀԵԼՈՒ ԿԵՐՊԸ

Սորվեցուր ինծի, Տէր, կանոններդ պահելու կերպը,
եւ մշղապէս պիտի կափարեմ զանոնք:
Տուր որ հասկնամ Օրէնքդ,
որպէսկի կափարեմ եւ ամբողջ սրբով հնապանդիմ անոր:
Պափուէրներուդ շաւիդին մէջ առաջնորդէ զիս,
որովհետեւ անոնցմէ՝ հաճոյք կ'առնեմ:
Ըրէ այնպէս՝ որ սիրս պափուէրաններուդ փափաքի,
քան անձնական հարսփութիւն դիկելու:
Հայեացքս հեռացուր դափարկ բաներէն,
եւ քու կամքիդ գործադրութեամբ՝ կեանք փուր ինծի:
Ես քու ծառադ եմ, կափարէ ինծի փուած խոսփումդ,
այն խոսփումը՝ որ կու փաս քեզմէ ակնածողներուն:
Հեռու պահէ նախափինքը՝ որմէ այնքան կը վախնամ,
որովհետեւ վճիռներդ արդար են:
Միակ փափաքս է՝ հրահանգներդ կափարել.
Կեանք փուր ինծի, դուն՝ որ արդար ես:

ՀԱՐԱԿԱՆ-ԱՊՈՔՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Ամենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց ալքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսոս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի նանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
Եւ ողորմեա՝ քո արարածոց եւ իման բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՅՆ ՆԻՒԹԸ
ՀԱՅ
ԱՌԱՋՎԱՅ 11 ԳԼՈՒԽ

ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԲԹԱՄԱՏՈՒԹԻՒՆ 11:5-15

Յիշեցուց ըսելով. թէ բարկութեան օրը, որ նաեւ Դարբասդանի օրուան մասին է խօսքը, այն հարսպութիւնը որ ձեռք բերուած է նենգութեամբ, այդ հարսպութիւնը օգուփ մը պիտի ընէ այդ օրուան համար: Եթէ երբեք այդ հարսպութիւնը դիզուած էր քիչ մը ճիխ ու շոայի կեանք մը ապրելու, սակայն անօրէնութեամբ ձեռք բերուած, այդ կեանքի ձեւը օր մը պիտի վերջ գրէ, ու այնքան դիզուած հարսպութիւնը ինչ օգուփ պիտի ունենայ: Այնպէս ինչպէս որ էր պարագան մեծահարուսարին եւ աղքափ Ղազարոսի դրուագին մէջ, ուր մեծահարուսարը կրակի մէջ կարյէր, մինչ աղքափ Ղազարոսը Արտահամի գիրկը: Միւս կողմէ արդարի պարագային, որուն միակ յոյսն ու ապաւէնը Ասպուած է, եւ իր հանապազօրեայ հացը Ասպուածն էր սպասէ, ապա այդպիսին մահէն պիտի ազափի: Այս պարագային մահը, յախփենական մահուան ակնարկութիւնն է: Կռաւել եւս մահը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ Քրիստոսի հետ ըլլալու, դէպի կեանք անցնելու պահը, ինչպէս պիտի ըսէ Պողոս Առաքեալ: 5-6 համարները նոյն միգրն է որ կարպայայփեն:

7-րդ համարը կը ներկայացնէ թէ ինչ կը պարագի չար մարդը երբ մեռնի: Եւ այս պարագային ով է այդ չար մարդը, ան որ նենգութեամբ իր հարսպութիւնը դիզած, որիշը հարսպահարած, երբ մեռնի անոր ակնկալութիւնը կը կորսուի, յոյսը կ'ոչնչանայ: Այն ինչ բանի վրայ յոյսը դրած էր, կամ ինչ որ կակնվալէր ի թերեւ կ'ելլէ, այնպէս ինչպէս որ էր պարագան մեծահարուսար մարդուն, որուն հոգին այդ գիշեր առնուեցաւ: 8-րդ համարը կու զայ ըսելու եւ յոյսը քալու, որ Ասպուածոյ խոսպումն է նաեւ արդարը նեղութենէ ազափելու, ոչ միայն զալիքին, այլ նաեւ այս երկրաւոր կեանքի ընթացքին: Նեղութիւն, սակայն, ոչ պարզ ու ահօրեայ նեղութեան մասին է խօսքը, այլ նեղութիւն, որ կրնայ արդարին հոգին իրովեցնել, որուն համար Քրիստոս այդ յոյսը կու փար, ըսելով, ձեր սրբերը թող չխրովին, եւ կամ Պողոս Առաքեալ կ'ըսէ. «Մեր կրած նեղութիւններուն դիմաց զալիք փառը ոչինչ է» եւ կամ «Մեր կրած նեղութիւններուն դիմաց Ասպուած կու փայ համբերութիւնը, զօրութիւնը, ու մանաւանդ ելքը»:

9-րդ համարը կը ներկայացնէ բերնին կամ լեզուին դերը, ու անոր զօրութիւնը մանաւանդ կեղծաւոր մարդու պարագային, որուն լեզուն մահացու է, որովհետեւ նոյն լեզուն է, որ կրնայ կամ դէպի կեանք առաջնորդել եւ կամ դէպի մահ: Այս պարագային կեղծաւորի լեզուն իր դրացին դէպի մահ առաջնորդելու դորին մէջն է: Ցակորս Առաքեալ կ'ըսէ. «Լեզուն փոքրիկ հրդեհ մըն է, որ կրնայ ամբողջ անփառ մը այրել»:

10-11 համարները կը ներկայացնեն ճշմարդութիւն մը, թէ ինչպէս քաղաք մը կ'ուրախանայ արդարներու յաջողութեամբ, մինչ աւելի կը ցնծան չարին կորուսպով: Այսօր ալ երբ քաղաք մը ամբողջ ճնշումի փակ, հարսպահարուած, կեղեքուած, բնակիչները որքան կը բնագրեն զփնելու արդար մը, եւ կամ որքան կ'ուրախանան ու կը ցնծան երբ այդ անօրէն մարդը, դեկավարը կը կորսուի, կ'անհետրանայ:

12-13 համարները կը ներկայացնեն լեզուին գործածութեան ժամանակը երբ լուր մնալու եւ կամ երբ խօսելու:

Որքան անհարդական մակարդակի վրայ, նոյնքան եւ հաւաքականութեան պարագային, երբ ժողովուրդ մը ունի իմասպուն դեկավար եւ այդ դեկավարի շուրջ իմասպուն խորհրդականներ, ըսպ այնմ կը պայմանաւորուի այդ քաղաքին կամ այդ ժողովուրդին վիճակը, կործանուելու կամ փրկուելու:

15-րդ համարը հեփաքրքրական արդարայփութիւն մըն է, որ մփածել կու փայ: Ինչ կը նշանակէ «օփարականին երաշխաւոր եղողը չարիքի կը հանդիպի», այսինքն պէտք չէ՝ երաշխաւորել: Պէտք է երաշխաւորել երբ կը ճանչնանք, բայց երբ չենք ճանչնար եւ կը փորձենք երաշխաւորել, ահա թէ ինչ կը պարագի: Միւս կողմէ, այս անգամ Քրիստոս Ինք երբ երաշխաւորեց մեզ համար, որպէս օփարականներ, թշնամացած Ասպուածոյ, բայց Քրիստոսի պարագային ուրիշ է, որովհետեւ Ինք գիտէ մեզ, եւ մեր օփարացած ըլլալը, ոչ որպէս իրեն համար անծանօթ, այլ որպէս մենք Իրմէ օփարացած, հեռացած, որ երաշխաւորեց ու մեզ մօփեցուց Ասպուածոյ: